୨୦-୨-୨୧   ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ   ଓମ୍ ଶାନ୍ତି   "ବାପଦାଦା"   ମଧୁବନ++

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ତୁମେମାନେ ଈଶ୍ୱରୀୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଅଟ, ତୁମକୁ ଜ୍ଞାନର ସୂର୍ଯ୍ୟ ବାବା ମିଳିଛନ୍ତି, ବ□ମାନ ତୁମେ ଜାଗ୍ରତ ହୋଇଛ ତେଣୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜାଗ୍ରତ କର ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ଅନେକ ପ୍ରକାରର ତକରାଳ ଅର୍ଥାତ୍ ବିବାଦ ସୃଷ୍ଟି ହେବାର କାରଣ ତଥା ତାର ନିବାରଣ କ'ଣ ?

ଉ□ର:- ଯେତେବେଳେ ଦେହ-ଅଭିମାନରେ ଆସୁଛ ସେତେବେଳେ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ବିବାଦ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଛି । ମାୟାର ଗ୍ରହାଚାରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଖରାପ ଗ୍ରହର ପ୍ରଭାବରେ ଆସିଯାଉଛ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହୁଅ, ସେବାରେ ଲାଗିଯାଅ । ସର୍ବଦା ଯୋଗର ଯାତ୍ରାରେ ରୁହ ତେବେ ଗ୍ରହର ପ୍ରଭାବ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ରୁହାନୀ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ରୁହାନୀ ପିତା ଶ୍ରୀମତ ଦେବା ପାଇଁ ବା ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ଏକଥା ତ ପିଲାମାନେ ବୁଝିଗଲେଣି ଯେ ଡ୍ରାମାର ଯୋଜନା ଅନୁସାରେ ହିଁ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ବାକି ଆଉ ଅଳ୍ପ ସମୟ ରହିଛି । ଏହି ଭାରତକୁ ରାବଣ ପୁରୀରୁ ପୁଣି ବିଷ୍ଣୁପୁରୀରେ ପରିଣତ କରିବାର ଅଛି । ତେବେ ବାବା ମଧ୍ୟ ଗୁପ୍ତ ଅଟନ୍ତି, ପାଠପଢା ମଧ୍ୟ ଗୁପ୍ତ ଅଟେ । ସେ□ର ତ ବହୁତ ଅଛି, ଛୋଟ ବଡ ଗାଁମାନଙ୍କରେ ଛୋଟ ବଡ ସେ□ର ସବୁ ରହିଛି ଏବଂ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ଏବେ ପିଲାମାନେ ଚାଲେଞ୍ଜ (ଆହ୍ୱାନ) ତ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଲେଖିଦେବାର ମଧ୍ୟ ଅଛି, ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ପୁସ୍ତକ ତିଆରି କରୁଛ ତେବେ ସେଥିରେ ଲେଖିବାର ମଧ୍ୟ ଅଛି ଯେ - ଆମେ ନିଜର ଏହି ଭାରତ ଭୂମିକୁ ସ୍ୱର୍ଗରେ ପରିଣତ କରି ଛାଡିବୁ । ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ନିଜର ଭାରତ ଭୂମି ବହୁତ ପ୍ରିୟ ଅଟେ କାରଣ ତୁମେ ଜାଣିଛ ଏହି ଭାରତ ହିଁ ସ୍ୱର୍ଗ ଥିଲା, ଏହାକୁ ୫ହଜାର ବର୍ଷ ହୋଇଗଲାଣି । ଭାରତ ବହୁତ ଗୌରବଶାଳୀ ଥିଲା, ଏହା ହିଁ ସ୍ୱର୍ଗ ଥିଲା । ତୁମେ ବ୍ରହ୍ମାମୁଖ ବଂଶାବଳୀମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଜଣା ଅଛି । ଏହି ଭାରତକୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଶ୍ରୀମତ ଆଧାରରେ ଆମକୁ ସ୍ୱର୍ଗ କରିବାକୁ ହେବ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ରାସ୍ତା ବତାଇବାକୁ ହେବ, ଏଥିରେ କୌଣସି ଖିଟ୍‌ପିଟ୍‌ର କଥା ହିଁ ନାହିଁ । ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ବସି ବିଚାର କରିବା ଦରକାର ଯେ ଏହି ପ୍ରଦର୍ଶନୀର ଚିତ୍ର ଦ୍ୱାରା ଆମେ କ'ଣ ଏଭଳି ପ୍ରଚାର କରିବା ଯାହାକି ଖବର କାଗଜରେ ମଧ୍ୟ ଚିତ୍ର ଦିଆଯିବ, ତେଣୁ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଏହା ଉପରେ ଆଲୋଚନା କରିବା ଦରକାର । ଯେପରି କଂଗ୍ରେସୀମାନେ ନିଜ ଭିତରେ ମିଶି ବିଚାର ବିମର୍ଶ କରିଥା'ନ୍ତି ଯେ ଭାରତକୁ ଆମେ କିପରି ସୁଧରିବା ? ଏଠାରେ ଯେଉଁ ଏତେ ସଂଖ୍ୟାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟାନ ଆଦି ହୋଇଗଲେଣି, ସେମାନେ ପରସ୍ପର ମିଶି ସ୍ଥିର କରିବା ଦରକାର ଯେ ଭାରତରେ ଶାନ୍ତି ଏବଂ ସୁଖ କିପରି ସ୍ଥାପନ ହେବ । ସରକାରଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଏହା ଉପରେ ପୁରୁଷାର୍ଥ ଚାଲିଛି । ତୁମମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପାଣ୍ଡବ ସରକାର ରୂପରେ ଗାୟନ ହେଉଛି । ଏହା ବହୁତ ବଡ ଈଶ୍ୱରୀୟ ସରକାର । ବାସ୍ତବରେ ଏହାକୁ କୁହାଯାଉଛି ପବିତ୍ର ଈଶ୍ୱରୀୟ ସରକାର । ପତିତ-ପାବନ ପିତା ହିଁ ପତିତମାନଙ୍କୁ ପାବନ ଦୁନିଆର ମାଲିକ କରୁଛନ୍ତି । ଏକଥା ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି । ମୁଖ୍ୟ ଧର୍ମ ହେଲା ଭାରତର ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀଦେବତା ଧର୍ମ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଏହା ହେଉଛି ରୁଦ୍ର ଜ୍ଞାନ ଯଜ୍ଞ । ରୁଦ୍ର କୁହାଯାଉଛି ଈଶ୍ୱର ପିତା ଶିବବାବାଙ୍କୁ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ଅଛି ଯେ ବାସ୍ତବରେ ବାବା ଆସି ରୁଦ୍ର ଜ୍ଞାନ ଯଜ୍ଞ ରଚନା କରିଥିଲେ । ସେମାନେ ତ ଲମ୍ବା-ଚଉଡା ସମୟ ଲେଖି ଦେଇଛନ୍ତି । କାରଣ ସମସ୍ତେ ଏବେ ଅଜ୍ଞାନ ନିଦ୍ରାରେ ଶୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମକୁ ବାବା ଆସି ଜାଗ୍ରତ କରିଛନ୍ତି, ତୁମକୁ ପୁଣି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଜାଗ୍ରତ କରିବାକୁ ହେବ । ଡ୍ରାମାର ପ୍ଲାନ୍ ଅନୁସାରେ ତୁମେମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜାଗ୍ରତ କରିଚାଲିଛ । ଏବେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିଏ ଯେପରି ଏବଂ ଯେତେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିଛନ୍ତି ସେତିକି କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ କରିଥିଲେ । ହଁ, ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ରରେ ହାରିବା ଜିତିବା ତ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଥାଏ । ସେହିପରି ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ କେବେ ମାୟାର ଶକ୍ତି ଅଧିକ ହୋଇଯାଉଛି ତ କେବେ ଈଶ୍ୱରୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ଶକ୍ତି ଅଧିକ ହୋଇଯାଉଛି । କେବେ କେବେ ସେବା ବହୁତ ତୀବ୍ରଗତିରେ ଚାଲିଥାଏ । ଆଉ କେବେ କେବେ କେଉଁଠି କେଉଁଠି ମାୟାର ବିଘ୍ନ ମଧ୍ୟ ପଡିଯାଏ, ଯାହାକି ଏକଦମ ବେହୋସ୍ କରିଦେଇଥାଏ । କାରଣ ଏହା ମଧ୍ୟ ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ର ଅଟେ ନା । ମାୟା ରାବଣ, ରାମଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ

ବେହୋସ୍ କରି ଦେଉଛି । ଲକ୍ଷ୍ମଣଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ କାହାଣୀ ଅଛି ନା । ତୁମେ କହୁଛ ସବୁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ କୁମ୍ଭକର୍ଣ୍ଣ ନିଦ୍ରାରେ ଶୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି । ତୁମେ ଈଶ୍ୱରୀୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ସନ୍ତାନମାନେ ହିଁ ଏଭଳି କହୁଛ, ଯାହାଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନର ସୂର୍ଯ୍ୟ ମିଳିଯାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଜାଗ୍ରତ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି ସେହିମାନେ ହିଁ ଏହି କଥାକୁ ବୁଝିପାରିବେ । ଏଥିରେ ଜଣେ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କୁ କହିବାର ମଧ୍ୟ କିଛି କଥା ନାହିଁ ।

ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ଈଶ୍ୱରୀୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ହିଁ ଜାଗ୍ରତ ହୋଇଛୁ ବାକି ଅନ୍ୟମାନେ ସମସ୍ତେ ଅଜ୍ଞାନ ନିଦରେ ଶୋଇ ରହିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଏକଥା ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି ଯେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପ□ ଦେବାପାଇଁ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଆସିଗଲେଣି । ଏକଥା ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ଭୁଲିଯାଇଛନ୍ତି । ବାବା ଭାରତକୁ ହିଁ ଆସୁଛନ୍ତି, ଆସି ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ କରୁଛନ୍ତି । ଭାରତ ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ ଥିଲା, ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ଜନ୍ମ ମଧ୍ୟ ଏହିଠାରେ ହିଁ ହୋଇଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ ଶିବଜୟନ୍ତୀ ମଧ୍ୟ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି ନା । ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ସିଏ ଆସି କିଛି ତ କରିଥିବେ ନା । ବୁଦ୍ଧି କହୁଛି, ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ବାବା ଆସି ସ୍ୱର୍ଗର ସ୍ଥାପନା କରିଥିବେ । ପ୍ରେରଣା ଦ୍ୱାରା କ'ଣ ସ୍ଥାପନା ହୋଇପାରିବ ! ଏଠାରେ ତ ତୁମମାନଙ୍କୁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଯାଉଛି । ଯୋଗର ଯାତ୍ରା ବିଷୟରେ ବୁଝାଯାଉଛି । ପ୍ରେରଣାରେ କୌଣସି ଶବ୍ଦ ହୁଏ ନାହିଁ । ଭାବୁଛନ୍ତି ଶଙ୍କରଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପ୍ରେରଣା ମିଳୁଛି ସେଥିପାଇଁ ଯାଦବମାନେ (ୟୁରୋପବାସୀ) ମୁଶଳ (ମିସାଇଲ୍) ଆଦି ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ପ୍ରେରଣାର ତ କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ତୁମେ ବୁଝିଯାଇଛ ଯେ ମୁଶଳ ଆଦି ତିଆରି କରିବାର ଡ୍ରାମାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପାର୍ଟ ମିଳିଛି । ଏଥିରେ ପ୍ରେରଣାର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ବିନାଶ ତ ନିଶ୍ଚୟ ହେବାର ଅଛି । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ଯେ - ମହାଭାରତ ଲଢେଇରେ ମୁଶଳ କାମରେ ଆସିଥିଲା । ତେବେ ଯାହା ଅତୀତ ହୋଇଯାଇଛି ତାହା ପୁଣି ପୁନରାବୃ□ ହେବ । ତୁମେ ପ୍ରତିଶୃତି ଦେଉଛ ଯେ ଆମେ ଭାରତରେ ସ୍ୱର୍ଗ ସ୍ଥାପନ କରିବୁ, ଯେଉଁଠି ଗୋଟିଏ ଧର୍ମ ଥିବ । ତୁମେ ଏପରି ଲେଖୁ ନାହଁ ଯେ ଅନେକ ଧର୍ମର ବିନାଶ ହେବ । ତାହା ତ ଚିତ୍ରରେ ଲେଖାଯାଇଛି ଯେ - ଯେହେତୁ ସ୍ୱର୍ଗର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି ତେଣୁ ସେଠାରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଧର୍ମ ନଥାଏ । ଏବେ ତୁମକୁ ଜାଣିବାକୁ ମିଳିଛି ଯେ ସବୁଠାରୁ ବଡ ପାର୍ଟ ହେଲା ଶିବଙ୍କର, ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ଏବଂ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର । ବ୍ରହ୍ମାରୁ ବିଷ୍ଣୁ, ବିଷ୍ଣୁରୁ ବ୍ରହ୍ମା ଏହା ତ ବହୁତ ଗୁହ୍ୟ କଥା । ବିଷ୍ଣୁରୁ ବ୍ରହ୍ମା କିପରି ହେଉଛନ୍ତି, ବ୍ରହ୍ମାରୁ ପୁଣି ବିଷ୍ଣୁ କିପରି ହେଉଛନ୍ତି, ଏକଥା ଜ୍ଞାନବାନ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ତୁରନ୍ତ ଆସିଯାଇଥାଏ । ଦୈବୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ତ ତିଆରି ହେଉଛି । ଏହା ଜଣଙ୍କର କଥା ନୁହେଁ । ଏସବୁ କଥାକୁ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ହିଁ ବୁଝିଛ । ଦୁନିଆରେ ଜଣେ ବି ମନୁଷ୍ୟ ଏକଥା ଜାଣିନାହିଁ । ଯଦିଓ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ବା ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକଥା ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ହିଁ ଦୁଇଟି ରୂପ ଲକ୍ଷ୍ମୀ- ନାରାୟଣ ଅଟନ୍ତି, ଯିଏକି ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ରାଜ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି । ବାକି ଚାରିଭୂଜା ଧାରୀ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ନଥା'ନ୍ତି । ଏହା ତ ସୂକ୍ଷ୍ମଲୋକରେ ପ୍ରବୃ□ମାର୍ଗର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଏବଂ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଦର୍ଶାଯାଇଥାଏ । ଏହି ବିଶ୍ୱର ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳ କିପରି ଚକ୍ର ଲଗାଉଛି ଏକଥା କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ଯଦି ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି ତେବେ ବାବାଙ୍କର ରଚନାକୁ କିପରି ଜାଣିପାରିବେ । ବାବା ହିଁ ରଚନାର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି ଯାହାକୁ ଋଷି ମୁନି ମଧ୍ୟ କହୁଥିଲେ ଆମେ ଜାଣିନାହୁଁ । ବାବାଙ୍କୁ ଜାଣିଯିବା ଅର୍ଥ ରଚନାର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଯିବା । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଥରେ ମାତ୍ର ଆସି ତୁମେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ବୁଝାଉଛି, କଳ୍ପଭିତରେ ଆଉ କେବେ ବି ଆସୁ ହିଁ ନାହିଁ । ତେଣୁ ସେମାନେ ରଚୟିତା ଏବଂ ରଚନାର ଆଦି ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତକୁ ଜାଣିବେ କିପରି । ବାବା ନିଜେ କହୁଛନ୍ତି - ମୁଁ ସଂଗମଯୁଗ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କେବେ ଆସି ହିଁ ନଥାଏ । ମୋତେ ସଂଗମରେ ହିଁ ଡାକିଥା'ନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ପାବନ ଏବଂ କଳିଯୁଗକୁ ପତିତ କୁହାଯାଏ । ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ମୁଁ ପତିତ ଦୁନିଆର ଶେଷ ସମୟରେ ଆସିବି ନା । କଳିଯୁଗ ଶେଷରେ ଆସି ପତିତରୁ ପାବନ କରୁଛି । ସତ୍ୟଯୁଗ ଆରମ୍ଭରେ ସମସ୍ତେ ପାବନ ଥାନ୍ତି, ଏହା ତ ସହଜ କଥା ଅଟେ ନା । ମନୁଷ୍ୟ କିଛି ବି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି, ଯେ ପତିତପାବନ ବାବା କେବେ ଆସିବେ । ଏବେ ତ କଳିଯୁଗର ଅନ୍ତିମ ସମୟ କୁହାଯିବ । ଯଦି କହୁଛନ୍ତି ଆହୁରି ୪୦ ହଜାର ବର୍ଷ ବାକି ଅଛି ତେବେ ଆଉ କେତେ ପତିତ ହେବ ! କେତେ ଦୁଃଖ

ଭୋଗିବ । ସୁଖ ତ ମିଳିବ ହିଁ ନାହିଁ । କିଛି ବି ଜଣାନଥିବା କାରଣରୁ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ହିଁ ଘୋର ଅନ୍ଧକାର ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି । ଏକଥା ତୁମେ ହିଁ ବୁଝିପାରିବ । ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପରସ୍ପର ମିଶି ଆଲୋଚନା କରିବାକୁ ହେବ । ଚିତ୍ର ଗୁଡିକ ଉପରେ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଇବାକୁ ପଡିବ । ଡ୍ରାମାଅନୁସାରେ ଏହି ଚିତ୍ରଗୁଡିକୁ ମଧ୍ୟ ତିଆରି କରାଯାଇଛି । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି, ଯେଉଁ ସମୟ ବିତିଯାଉଛି ତାହା ଡ୍ରାମାରେ ଅବିକଳ ପୁନରାବୃ□ ହୋଇଚାଲିଛି । ପିଲାମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ କେବେ ତଳକୁ କେବେ ଉପରକୁ ମଧ୍ୟ ଚାଲିବ । ଏସବୁ ବହୁତ ବୁଝିବାର କଥା । କେବେ କେବେ ଗ୍ରହଚାରୀର ପ୍ରଭାବରେ ଆସିଗଲେ ପୁଣି ତାକୁ ସମାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ କେତେ ଉପାୟ କରିବାକୁ ପଡିଥାଏ । ବାବା ବାରମ୍ବାର କହୁଛନ୍ତି - ପିଲାମାନେ, ତୁମେମାନେ ଦେହ-ଅଭିମାନରେ ଆସିବା କାରଣରୁ ବିବାଦ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଛି । ସେଥିପାଇଁ ତୁମକୁ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହେବାକୁ ପଡିବ । ପିଲାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଦେହ-ଅଭିମାନ ବହୁତ ଅଛି । ତୁମେମାନେ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇଗଲେ ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତି ରହିବ ଏବଂ ସେବାରେ ଉନ୍ନତି କରିଚାଲିବ । ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବାର ଅଛି ସେମାନେ ସଦା ସର୍ବଦା ସେବାରେ ଲାଗି ରହିଥିବେ । ଯାହାର ଭାଗ୍ୟରେ ନଥିବ ସିଏ ପୁଣି ପୁରୁଷାର୍ଥ ମଧ୍ୟ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ନିଜେ ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ବାବା ମୋର ଧାରଣା ହେଉ ନାହିଁ । ଜ୍ଞାନ ବୁଦ୍ଧିରେ ଧାରଣ ହେଉନାହିଁ । ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଧାରଣା ହୋଇଥାଏ ସେମାନଙ୍କୁ ଖୁସି ମଧ୍ୟ ବହୁତ ମିଳିଥାଏ । ଜାଣୁଛନ୍ତି ଶିବବାବା ଆସିଯାଇଛନ୍ତି, ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ ତୁମେ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝି ପୁଣି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଅ । କେହି କେହି ତ ସେବାରେ ହିଁ ଲାଗି ରହିଛନ୍ତି । ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିଚାଲିଛନ୍ତି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁ ମୂହୁ□ ବିତିଯାଉଛି, ତାହା ଡ୍ରାମାରେ ଅଛି ପୁଣି ସେହିପରି ପୁନରାବୃ□ ହେବ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଯାଉଛି ଯେ ବାହାରେ ଭାଷଣ ଆଦି କରିବା ସମୟରେ ତ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ନୂଆ ନୂଆ ଲୋକ ଶୁଣିବା ପାଇଁ ଆସିଥାନ୍ତି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଗୀତା, ବେଦ, ଶାସ୍ତ୍ର ଇତ୍ୟାଦି ଉପରେ ମନୁଷ୍ୟ କେତେ ଭାଷଣ କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ କ'ଣ ଏକଥା ଜଣା ଅଛି ଯେ ଏଠାରେ ଇଶ୍ୱର ନିଜେ ନିଜର ଏବଂ ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ରହସ୍ୟ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ସୃଷ୍ଟିର ରଚୟିତା ହିଁ ଆସି ସୃଷ୍ଟିର ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । କାହାକୁ ତ୍ରିକାଳଦର୍ଶୀ କରିବା ତ ବାବାଙ୍କର ହିଁ କ□ବ୍ୟ ଅଟେ । ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଏହି ସବୁ କଥା ନାହିଁ । ଏସବୁ ହେଲା ନୂଆ କଥା । ବାବା ବାରମ୍ବାର ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁଠି ବି ଜ୍ଞାନ ବୁଝାଉଛ ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ଏହି କଥା ବୁଝାଅ ଯେ ଗୀତାର ଭଗବାନ କିଏ ? ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ନା ନିରାକାର ଶିବ ? ଏହି ସବୁ କଥା ତୁମେ ପ୍ରୋଜେକ୍ଟର ଦ୍ୱାରା ବୁଝାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ପ୍ରଦର୍ଶନୀରେ ଚିତ୍ର ତ ସମ୍ମୁଖରେ ରହିଥାଏ, ତାହା ଉପରେ ବୁଝାଇ ତୁମେ ପଚାରିପାରିବ ଏବେ କୁହନ୍ତୁ ଗୀତାର ଭଗବାନ କିଏ ? ଜ୍ଞାନର ସାଗର କିଏ ? କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ତ ନାହିଁ । ପବିତ୍ରତା, ସୁଖ ଶାନ୍ତିର ସାଗର, ମୁକ୍ତିଦାତା ଏବଂ ପଥପ୍ରଦର୍ଶକ କିଏ ? ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ଲେଖାଇବା ଦରକାର, ଫର୍ମ ପୂରଣ କରାଇବା ଦରକାର ପୁଣି ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ଦସ୍ତଖତ ନେବା ଦରକାର ।

(ଚଢେଇମାନଙ୍କର ଶବ୍ଦ ହେଉଥିଲା) ଦେଖ କେତେ ଝଗଡା କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ସମୟରେ ସାରା ଦୁନିଆରେ ଲଢେଇ ବହୁତ ଝଗଡା ଚାଲିଛି । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଲଢେଇ ଝଗଡା କରୁଛନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଭିତରେ ହିଁ ବୁଝିବାର ବୁଦ୍ଧି ଅଛି । ୫ ବିକାର ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଅଛି ବୋଲି ଗାୟନ ଅଛି । କିନ୍ତୁ ଜୀବଜନ୍ତୁଙ୍କ ପାଇଁ ଗାୟନ ନାହିଁ । ଏହା ହେଲା ବିକାରୀ ଦୁନିଆ । ଦୁନିଆ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ପାଇଁ ହିଁ କୁହାଯାଏ । କଳିଯୁଗରେ ଆସୁରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଅଛନ୍ତି, ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଦୈବୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଥାନ୍ତି । ଏବେ ତୁମକୁ ଏହି ସବୁ କଥାର ପ୍ରଭେଦ ବିଷୟରେ ଜଣା ଅଛି । ଏକଥା ତୁମେମାନେ ପ୍ରମାଣିତ କରି ବୁଝାଇପାରିବ । ସିଢି ଚିତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦେଖାଇ ଦିଆଯାଇଛି । ତଳେ ଅଛନ୍ତି ପତିତ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଉପରେ ପବିତ୍ର ଦେବୀ ଦେବତା । ଏହି ଚିତ୍ରରେ ବହୁତ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ରହିଛି । ସିଢି ଚିତ୍ର ହିଁ ମୁଖ୍ୟ ଅଟେ, ଯେଉଁଠି ଉତ୍‌ଥାନର କଳା ଏବଂ ପ□ନର କଳାର ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଏହି ସିଢି ଚିତ୍ର ବହୁତ ଭଲ ଚିତ୍ର ଅଟେ । ଏଥିରେ ଏଭଳି କଣ ଲେଖିବା ଦରକାର ଯାହାଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝିଯିବେ ଯେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ

ଏହା ପତିତ ଦୁନିଆ ଅଟେ, ପାବନ ଦୁନିଆ ସ୍ୱର୍ଗ ଥିଲା । ଏଠାରେ ସମସ୍ତେ ପତିତ କେହି ଜଣେ ବି ପବିତ୍ର ନାହାଁନ୍ତି । ରାତି ଦିନ ତୁମ ଭିତରେ ଏହି ଚିନ୍ତନ ଚାଲିବା ଦରକାର । ଆତ୍ମ ପ୍ରକାଶ ବଚ୍ଚା ଚିଠି ଲେଖି ପଚାରୁଛି - ବାବା ଏହି ଚିତ୍ର ତିଆରି କରିବା, ବାବା କହୁଛନ୍ତି ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରି କୌଣସି ବି ଚିତ୍ର ତିଆରି କର, କିନ୍ତୁ ସିଢି ଚିତ୍ର ବହୁତ ଭଲ ହେବା ଦରକାର । ଏହା ଉପରେ ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଇପାରିବ । ୮୪ ଜନ୍ମ ଶେଷ କରି ପୁଣି ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର ଜନ୍ମ ନେଇଛ ତେଣୁ ପ□ନରୁ ଉତ୍ଥାନକୁ ଯିବାକୁ ପଡିବ ଏଥିରେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ବିଚାର ଚାଲିବା ଦରକାର ନଚେତ୍ ସେବା କିପରି କରିପାରିବ । ଚିତ୍ର ଉପରେ ବୁଝାଇବା ବହୁତ ସହଜ ଅଟେ । ସତ୍ୟଯୁଗ ପରେ ସିଢିରେ ଖସିବାକୁ ପଡିଥାଏ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ପାର୍ଟଧାରୀ ଅଭିନେତା ଅଟୁ । ତୁମେ ଏଠାରୁ ଟ୍ରାନ୍ସଫର ହୋଇ ସିଧା ସଳଖ ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ଯାଇନଥାଅ, ପ୍ରଥମେ ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ହଁ ତୁମ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ କମ ବେଶୀ ହିସାବରେ ସମସ୍ତେ ନିଜକୁ ଏହି ଡ୍ରାମାର ନିଜକୁ ପାର୍ଟଧାରୀ ବୋଲି ଭାବୁଛନ୍ତି । ଦୁନିଆରେ ଏଭଳି କେହି ବି କହିପାରିବେ ନାହିଁ ଯେ ମୁଁ ପାର୍ଟଧାରୀ ଅଟେ । ଆମେ ଲେଖୁଛେ ମଧ୍ୟ ଯେ ପାର୍ଟଧାରୀ ହୋଇ ମଧ୍ୟ ଯଦି ଡ୍ରାମାର ରଚୟିତା, ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ, ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତକୁ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି ତେବେ ସିଏ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର ବୋକା ଅଟନ୍ତି । ଏହା ତ ଭଗବାନଉବାଚ ଅଟେ । ଶିବ ଭଗବାନଉବାଚ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଶରୀର ଦ୍ୱାରା । ଜ୍ଞାନର ସାଗର ସେହି ନିରାକାର ଅଟନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କର ନିଜର ଶରୀର ନାହିଁ । ଏହା ବୁଝିବା ପାଇଁ ବହୁତ ଭଲ ଉପାୟ ଅଟେ । ତୁମେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ନିଶା ରହିବା ଦରକାର, ଆମେ କ'ଣ କାହାର ନିନ୍ଦା କରୁଛୁ କି । ଏହା ତ ଠିକ କଥା ନା । ଯିଏବି ବଡ ବଡ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଚିତ୍ର ତୁମେ ଦେଇପାରିବ । ସିଢି ଚିତ୍ର କାହାକୁ ବି ଦେଖାଇ ପାରିବ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାରାଂଶ :—

(୧) ଭାରତରେ ସୁଖ ଶାନ୍ତିର ସ୍ଥାପନା କରିବା ବା ଭାରତକୁ ସ୍ୱର୍ଗରେ ପରିଣତ କରିବା ପାଇଁ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ମିଳିମିଶି ଆଲୋଚନା କରିବାକୁ ହେବ । ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ଭାରତର ଏହିଭଳି ସେବା କରିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ସେବାରେ ଉନ୍ନତି କରିବା ବା ସେବା ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବା ପାଇଁ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହେବାର ମେହନତ କରିବାକୁ ହେବ । ଜ୍ଞାନର ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ନିଜର ଧାରଣାକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରିବା ପାଇଁ ତ୍ୟାଗ ଭିତରେ ଭାଗ୍ୟର ଅନୁଭବ କରୁଥିବା ସଚ୍ଚା ତ୍ୟାଗୀ ହୁଅ ।

ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଧାରଣା ହେଲା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ରତା । ଏହି ଧାରଣା ପାଇଁ ଗାୟନ ରହିଛି - "ପ୍ରାଣ ଯାଉ ପଛେ ଧର୍ମ ନ ଯାଉ" । ଯେକୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ନିଜର ଏହି ଧାରଣା ପାଇଁ ଯଦି କିଛି ବି ତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ପଡୁଛି, ସହନ କରିବାକୁ ପଡୁଛି, ସମ୍ମୁଖୀନ କରିବାକୁ ପଡୁଛି ବା ସାହାସ ରଖିବାକୁ ପଡୁଛି ତେବେ ଖୁସି-ଖୁସିରେ କର । ଏଥିରେ ତ୍ୟାଗକୁ ତ୍ୟାଗ ମନେ କରି ଭାଗ୍ୟର ଅନୁଭବ କର ତେବେ କୁହାଯିବ ସଚ୍ଚାତ୍ୟାଗୀ ଏହିଭଳି ଧାରଣା ମୂରତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ହିଁ ସଚ୍ଚା ବ୍ରାହ୍ମଣ କୁହାଯାଏ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ସର୍ବଶକ୍ତିକୁ ନିଜର ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରଖିଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ ହିଁ ମାଷ୍ଟର-ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଅଟନ୍ତି ।